

Tajemství rodné řeči – pokora.

Člověk hledající pravdu musí jít již od počátku přímou cestou. Ke Slovu k Pravdě, protože ty věci, které se mu dnes na cestě jeví jako potřebnými a nezbytnými, jsou až pro pronikavější jas jeho duchovního niterna, ducha. (Duchem zde není míněn rozum ani schopnost myšlení). Ten jedině, a jeho moc, si vybere vždy to správné i ve správném pořadí. Protože všemoudrost mu „zajistila“ dostupnost Slova z každého místa Stvoření. Člověk si nemůže dnes vybírat věci, jak se mu právě hodí, jak on je o nich „přesvědčen“, co on považuje za správné, nýbrž jeho ještě slabý duch musí být vždy od počátku při tom, přítomen. On doslova rozhodne, byť ještě slabý, co je potřebné a směr, kudy se člověk krůček za krůčkem bude a musí ubírat. Nemá-li mu vzniknout škoda. To je teprve počátek toho nového. Člověk se musí nejprve nalézt. Nejen na této malé zemi a svém vymezeném prostoru, ale v celém svém bytí.

To se děje ve výrazu mantra. Jehož původ nemá nic společného se zeměmi východu, nýbrž jen s východiskem vyzařování. Ve výrazu „mantra“ je počátek vědění o vlastní pokoře.

Je zde dar rodné řeči, co tedy brání tomu, aby byl změněn na řád (systém) pro nalézání Slova, Pravdy? Ne na něco, v čem člověk opět zemdlí, nýbrž to, co se skví jednoduchostí – jedním konkrétním duchem. Duch netrpí mnohostrannou mluvou, jeho řeč je beze slov (maximálně ANO a NE), v jasných živých i nádherných obrazech.

Nádhera je výraz pudící k vnitřnímu pohybu v prostoru. Nad-hera, má v základu **hra**. H je otevřené A. Svata hláska. Je to duchovní A, které je otevřeno na nejvyšší hranici Stvoření. Nu a RA je znak pro vyzařování. **R** – světlo v lidském. **A** - síla v duchovním. **RA** je znak pro čisté duchovní vyzařování. HRA pak výrazem pro harmonii Světla ve Stvoření, pro zářivou hudbu sfér.

V oživené úrodné půdě má být zaseté semínko zalito „slzou pokory“. Nikoli obrazně, ale ve skutečném řádu s darem slova. Slza je vláhou ducha, pokora je osobní čisté vyzařování mající zářivě fialovou barvu, především v tom nejjemnějším, v **koroně** aury. Aury, jež je souborem (věncem) subtilního lidského vyzařování. Neomylným a živým to důkazem stavu člověka.

Výraz pokora je správně chápán jako ctnost, stěží však uchopitelná pozemským vnímáním. tedy nikoli bezvýrazná malost. Slovo **pokora** samo má svůj kořen v **KOR, KORA** (z toho výrazy pokora, kořen, kůra, korona a podobně).

Korona aury, ve věnci záření, souvisí s vstupní a výstupní branou duše v astrální sféře hmotností. A lidská řeč je tak jedním z významných prvků náhodného výběru pro živost astrální úrovně. Pokora je pak děj vědomého konání v souladu s osobním věncem vyzařování. Kterého nejpatrnějším ukazatelem je výraz oka.

Soulad, jednota, však musí být nejprve nalezeny. K tomu slouží ona, již dříve uvedená, „mantra“.

Man T Ra je živý obraz v „člověk - v přírodě – s věncem osobního vyzařování“. Poznání osobní „mantry“ je zároveň nultým stupněm vědomého souladu s osobním věncem záření. „Místem“ obratu. Zde začíná lidská pokora a její vetkávání do velké Pokory. První krok v plnění povinností vůči Stvořiteli. **PRA v DA**.

ooOOOoo